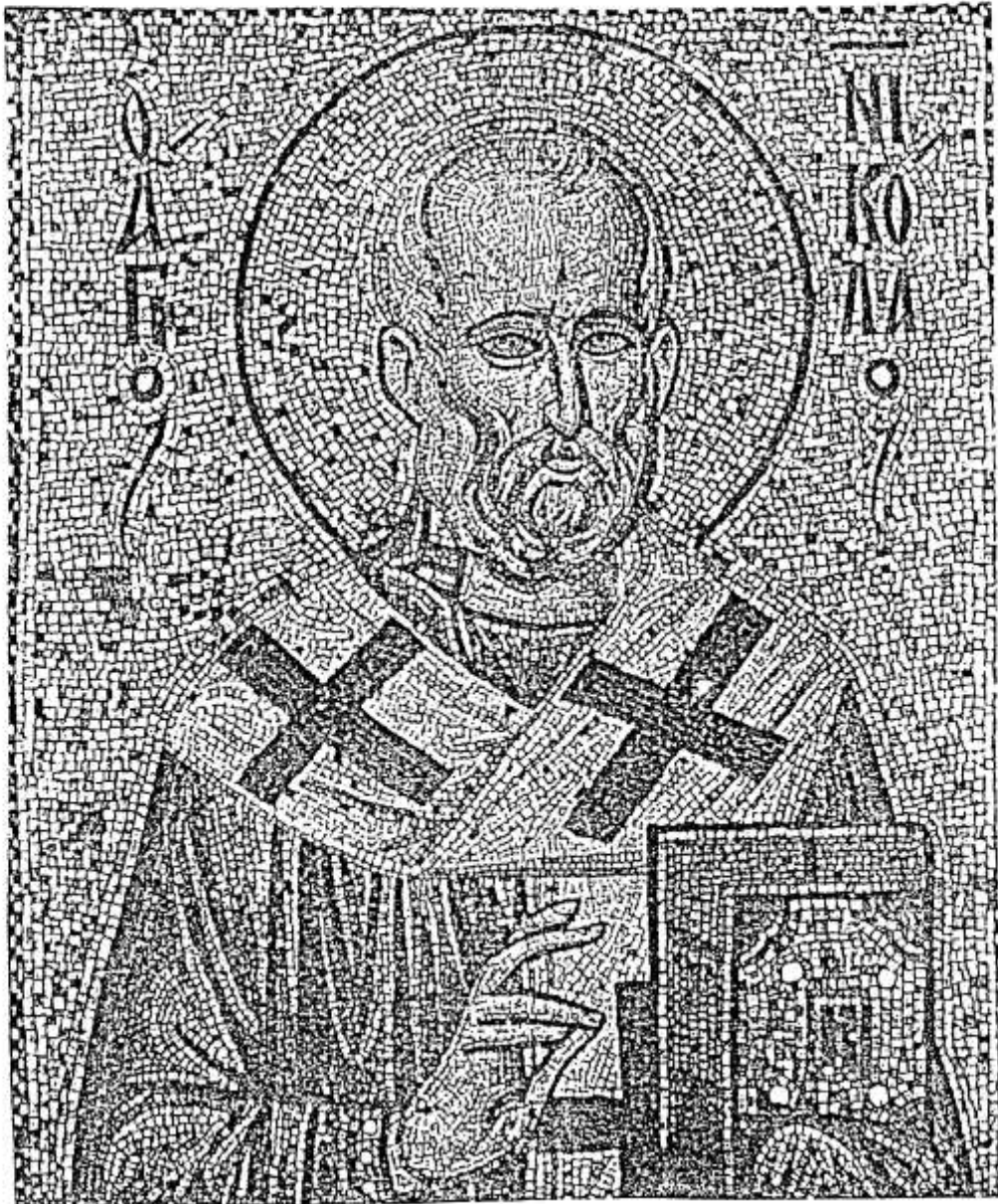

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΥΡΩΝ ΤΗΣ ΛΥΚΙΑΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ
ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗΝ Κ' ΜΑΪΟΥ
ΑΝΑΚΟΜΙΔΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΑΥΤΟΥ

*Ἀκολουθία τῆς Ἀνακομιδῆς καὶ Μετακομιδῆς τοῦ
Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας*

---

*Φαλλομένη τῆ 20ῆ Μαΐου, δωπάνη τοῦ
Πανοσιωτάτου ἁγίου Πρωτοσυλλέλου κυρίου
Νεοφύτου Πολυαίνου, τοῦ ἐκ κωμοπόλεως
Σκαμνελίου τῆς Ἠπείρου, ὅ ἐστι ἐν Κεφαλοχώριον
τοῦ μέρους Ζαῖθου. Ἀδεία Ἐκκλησιαστικῆ.*

Ἐν Γαλαζίῳ, Μολδαύτας ἐν ἔτει 1863 (Μηνὶ Μαρτίῳ)
Τύποις Φραγκίσκου Μομφεράτου

Εἰ τύχη ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἕως τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ

Εἰς το Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ς' καὶ ψάλλομεν γ' ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τα ἀκόλουθα γ' Στιχηρά προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Β'. "Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρόν"

Στίχος: Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὅτε ἐπινεύσει θεϊκῆ, ἡ σεπτὴ λειψάνων σου θήκη μάκαρ Νικόλαε, ὡσπερ ὄλβος ἄσυλος, ἐκ γῆς ἀνέτειλε τότε· κρήνην ἔβλυσας, μύρων ἀκενώτων, μύρον μυριπνόωντα, μύρων τερπόντων ψυχᾶς· ὦνπερ, τῆς ὁσμῆς ὁσφρανθείσης, ἡ τερπνὴ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, Σῶν πανηγύριζει τὴν μετάθεσιν.

Στίχος: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὅτε τῶν Μυρέων ἐκ τῆς γῆς, εἰς τὴν πόλιν πάρον μετέβης, Μάκαρ Νικόλαε, σῶμα σου τὸ Ἅγιον τότε συνέρρευσε, ὁ λαὸς ἅπας ὕμνοις σέ, προπέμποντες θείοις, καὶ πιστῶς ἀπέθετο, τῷ τοῦ Προδρομοῦ Ναῶ· ἔνθα, ἀπετέλεσας θαύματα τοῖς κάμνουσι πάσι· καὶ μετ' εὐλαβείας σοὶ προστρέχουσιν.

Στίχος: Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτε μετετέθη τὸ σεπτὸν καὶ μεμυρισμένον σου σῶμα, Μάκαρ Νικόλαε, εἰς Ναὸν τὸν Ἅγιον, ὃν ὠκοδόμησε, πόλις Πάρου, εἰς δόξαν σου, τότε ἰαμάτων, καθ' ἐκάστην ἔβλυζες ἀκένωτα. Πάθη ἀσθενῶν διαφόρων, τῶν προσκαλουμένων Σὲ πίστει καὶ σοὶ προστρεχόντων καταβλύζοντα.

Δόξα. Ἦχος Ἀ (Ὀκτάηχον)

Θεαρχίῳ νεύματι, ὁ κληρὸς τῆς Πάρου ἐν τῇ τῶν Μυρέων Μητροπόλει, πανευλαβῶς παραγέγονεν.

Ἦχ. πλ. Α'--- Καταλαβῶν δὲ τὴν πανέντιμον τῶν λειψάνων σου θήκην, προθύμως ἀπέπλευσαν.

Ἦχ. Β'--- Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν Ἰταλῶν ἀξίαι σὺν παντὶ τῷ λαῷ παραγενόμεναι.

Ἦχ. πλ. Β'--- Τὸ θεοφόρον καὶ ἀξιέπαινον σκῆνος ἐξάδουσαι, τῷ δέει κρατούμεναι, ὑπὲρ ἐπαίνου δὲ ποιούμεναι· καὶ ὁρατῶς ἐκβοώσι τὴν τῶν ἀσμάτων σοὶ μελωδίαν· ἰδοὺ ὁ θαυμάσιος Νικόλαος νῦν προτίθεται.

Ἦχ. Γ' --- Ἄρωμεν τοίνυν τὸν ὕμνον καὶ κατὰ δύναμιν ὑμνήσωμεν, τῶν Ἀρχιερέων τὸ μέγα κλέος.

Ἦχ. Δ' --- Τούτου γὰρ τὸ τῶν θαυμάτων ὑπερέχει πάσαν ἔννοιαν.

Ἦχ. πλ. Δ' --- Διὸ πάνσοφε Ἰεράρχα, αἰεὶ σὺν τῇ Μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μετὰ πότμον πρέσβευε διηνεκῶς περιφρουρῆσαι καὶ σῶσαι, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν σου· τὴν γὰρ ἡμῶν προστασίαν κεκτήμεθα.

Ἦχ. Α' --- Εἰς τοὺς αἰῶνας ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

Εἰ βούλει ψάλλε τὸ ἀκόλουθο

Ἦχος πλ. Β'

Ἰεραρχῶν τὴν καλλονὴν καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τὴν βρῦσιν τῶν θαυμάτων καὶ τῶν πιστῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον, συνελθόντες, ὡς φιλέοργοι, ἀσματικοὶς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις ὁ τῶν Μυρέων φρουρός, καὶ πρόεδρος σεπτὸς καὶ στῦλος ἀπερίτρεπτος· χαίροις φωστήρ παμφαέστατε, ὁ τὰ τοῦ κόσμου πέρατα διαλάμπων τοῖς θαύμασι· χαίροις τῶν θλιβομένων ἢ θεία χαρμοσύνη, καὶ ἀδικουμένων θερμότατος προστάτης· καὶ νῦν παμμάκαρ Νικόλαε, μὴ παύση πρεσβεύων Χριστῶ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων αἰεὶ, τὴν χαρμόσυνον καὶ πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 10, 6-7 & 3, 13-16 & 8,...)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλῇ αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορευέσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὡς τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὸ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προῖεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὕρησουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ

ἀπαίδευτοι ἐνθέσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, πλησθήσεσθε πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χαρίτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὀσίαν καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ, φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν, Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιᾷσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξιούς αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστής ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν, μύστις γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ, οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί, σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεί τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπιστάται στροφὰς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθῆ. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνη, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ μὲ ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαρούσά μοι διδάξη μέ, τὶ εὐάρεστόν ἐστὶ παρὰ σοί, καὶ ὀδηγήσει μὲ ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει μὲ ἐν τῇ

δόξη αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφία Σολομώντος το Ανάγνωσμα.

(Κεφ. 4, 7-15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτήσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὗ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ, βασκανία γὰρ φανλόγητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς, ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Ἦχος Α'

Τὸ ἀκένωτον μύρον, Χριστὸς ὁ Θεὸς τὴ σὴ ψυχὴ ἐνοικήσαν, Ἱεράρχα Νικόλαε, μύρον νοητῶ τῆς Ἀρχιερωσύνης, ζῶντα ἐν τοῖς μύροις σὲ ἔχρισεν, ὥσπερ ἐλαίῳ ἀγαλλιάσεως, μετὰ θάνατον δὲ πάλιν, πηγὴν μύρω χειμῶνα, τὸ ζωομύριστον σῶμα σου, τῷ κόσμῳ ἀνέδειξας, μύρον αἰσθητὸν ποταμοὺς προχεόμενον· ὃν καὶ ἡμεῖς ὀσφρανθέντες τὴν ἀνακομιδὴν τῶν λειψάνων σου· ἐορτάζομεν σήμερον καὶ εἰς ὁσμὴν μύρων σου ἐδράμωμεν ὅτι ὁσμὴ σου ἡδεῖα. Καὶ τὰ ἀρώματά σου, ὑπὲρ πάντα τὰ τοῦ κόσμου ἀρώματα, θερμῶς σὲ ἱκετεύοντες, παμμακάριστε πάτερ, πρεσβεύειν ἐκτενῶς τὴ Τριάδι, ἀρεταῖς ἡδυπνόοις μυρισθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Β'

Οὐκ ἔφερες μέχρι τέλους, ἄδοξος κατοικεῖσθαι ἐν τῇ ἐρήμῳ γῆ τῶν Μυρέων, Ἱεράρχα Νικόλαε, ὅθεν διὰ τῆς σῆς ἐπιφανείας τοῦ θαυματοβρότου λειψάνου, ἐκ γῆς λαγόνων ἀναδοθέντος καὶ εἰς τὴν πόλιν Πάρον μετακομισθέντος, ἔνδοξος ἐγένου, καὶ θαυμαστός ὡς τὸ πρότερον ἐν τῇ Ἀσίᾳ· οὕτως ὕστερον ἐν τῇ Εὐρώπῃ πάση. Μύρα πηγάζων ἐκάστοτε καὶ θαύματα ἐνεργῶν τοῖς μετὰ πίστεως προσιοῦσι σέ· καὶ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος Γ'

Πάλιν ἡμῖν ὁ του κόσμου προστάτης, τῶν δεομένων ὁ βοηθός, καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀπάντων, τὸ γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα· Νικόλαος ὁ Χριστοῦ Ἱεράρχης, ὥσπερ πρότερον ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ χειμῶνος, οὕτω σήμερον ἐν τῇ

καρδία τοῦ ἔαρος ἐπεδήμησε· τὸ γὰρ ἱερώτατον αὐτοῦ καὶ πανσεβάσιον σῶμα, ἐπιστάσια φοβερὰ εἰς Ἰταλίαν μετεκομίσθη. Δί' εὐλαβῶν ἱερέων, ἑορτῆς ὑπόθεσιν, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ συνεκρότησε. Πάντες πιστοὶ φαιδρῶς ὑπαντήσωμεν, τῷ καλῷ ποιμένι. Πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος πλ. Δ'

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τῷ του θείου Νικολάου λειψάνῳ προσπέσωμεν· καὶ νοερῶς αὐτὰ περιπτυσώμεθα· ἵνα καὶ τὴν ἐνοικήσασαν Θεῖαν Χάριν ἐπισπασάμεθα· ἀγίων γὰρ οὐ τὰ λείψανα μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ θῆκαι, πνευματικῶς εἰσι, πεπληρωμένοι χάριτος, λιμένες ἐν πειρασμοῖς ἀσφαλεῖς, πηγαὶ θαυμάτων διηνεκεῖς, καὶ θησαυροὶ εὐεργεσίας ἀνάλω-τοι· πάντοτε κενούμενοι καὶ μηδέποτε μειούμενοι. Πρὸς αὐτὸν δὲ ὀλοψύ-χως βοήσωμεν, μυροβλήτα Νικόλαε, πρεσβεῦε ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, σωθῆ-ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἐξῆς γ' τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. Α'. "Χαίροις ἀσκητικῶν"

Χαίροις ἡ Ἱερὰ κεφαλή, τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον, ὁ θεῖος τῆς θειοτάτης, ἱερωσύνης κανὼν, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας ὁ φανώτατος. Πυρσὸς ὁ τῆς νίκης ἐπιφερόμενος ὄνομα· ὁ δεομένοις συμπαθῶς ἐπισκέ-ψεως, ὁ καμπτόμενος ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι. Ῥύστης ὁ ἐτοιμώτατος, φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πίστει τελοῦσι τὴν παναοίδιμον μνήμην σου, Χριστὸν καταπέμψαι, παμμακάριστε δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Ὅλος χαροποιὸς καὶ τερπνός, ὅλος εὐώδης, ὅλος στιλβῶν ἐν χάριτι, ἐκ τάφου νῦν μετετέθης, ὥσπερ νυμφίος φαιδρός, ἐκ παστοῦ ὠραίου ἐξερχόμενος, παμμακάρι Νικόλαε, διασώζων τὰ σήμαντρα, ἐν σοῖς λειψάνοις, ἀγιότητος ἅπαντας, τὸ ἠδύπνοον, τὴν τῶν μύρων ἀνάβλυσιν· μάλιστα δὲ τὰ θαύματα, ἅπασιν τοῖς κάμνουσι, ἀφθονοτάτως προχέεις, πάθη ποικίλλα ἰώμενος, Χριστὸν ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος: Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοι σοῦ ἐν ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Χαίροις ὁ ζήλου θείου πλησθεῖς, ἀπαγωγῆς τε πονηρὰς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν, ἐπιστάσια φρικτὴ καὶ ταῖς δι' ὄνειρων προσφοιτήσεσι. Πηγὴ ἡ πηγάζουσα ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε, μύρα πλουσίως καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα. Μά-

χαιρα τὰ ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα, πτύον λικμίζον Ἀρείου τὰ ἀχυρώδη διδάγματα. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος Δ'

Ἦ του Ἁγίου Πνεύματος ζωοπάροχος χάρις, τῇ σῆ ψυχῇ ἐνοικήσασα ἱεράρχα Νικόλαε· πολλὰ δι' αὐτῆς καὶ πρὸς τὸ συνημμένον σῶμά σου, διεβίβασε τοῦ Θεοῦ κάλλους αὐτῆς τὰ τεκμήρια, ὅλην σὲ ψυχὴν καὶ 'σῶμα, ναὸν ἑαυτῆς κατασκευάσασα ἅγιον· διὸ καὶ μετὰ θάνατον, τῆς ψυχῆς σου χωρισθείσης ἀπὸ τοῦ σώματος ἀχώριστος αὕτη τῶν ἀμφοτέρων διαμεμένηκε· τὴν μὲν ψυχὴν ἐν οὐρανοῖς, μέτοχον τῆς μακαρίας δόξης ἐργασαμένη, τὸ δὲ σῶμα ἐν τάφῳ ἀδιάφθορον συντηρήσασα, καὶ κρήνην μύρων καὶ θαυμάτων ὑπερφυῶν, καθ' ἑκάστην ἀποδεικνύουσα, ὡς δόξης ἀκραι-φνοῦς, ἥσπερ ἠξίωσαι Θεομακάριστε Πάτερ, ἀλλ' αἰτήσαι πρεσβείαις σου, καὶ ἡμῶν χαριτωθῆναι, ψυχὰς καὶ τὰ σώματα.

Καὶ νῦν... Ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'. "Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ"

Καθάπερ ἥλιος ἐφάνη τῇ κτίσει, ἡ σεβασμία Ἱεράρχα ἡμέρα, τῶν ἱερῶν λειψάνων σου τῆς Ἀνακομιδῆς, σκότος ἐκδιώκουσα ταῖς ἐνθέοις ἀκτίσι· πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἐκ τῶν σὲ εὐφημούντων καὶ ἐκβοώντων πίστει σοι θερμῇ, χαίροις προστάτα τοῦ κόσμου Νικόλαε.

Καὶ ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Ἦχος α'. "Τὸν τάφον σου Σωτήρ"

Ὁ βίος σου λαμπρὸς καὶ θεάρεστος ὤφθη· τὸ τέλος ἱερὸν καὶ μακάριον ὄντως· τῶν θείων δὲ λειψάνων σου, ἡ μετάθεσις γέγονε. Μεγαλόδοξος καὶ θαυμασία ἐν κόσμῳ, ἱερώτατε καὶ ἀγιώτατε Πάτερ· ἦν πόθῳ ἐορτάζομεν.

Δόξα... ὅμοιον.

Ἀστράπτεις ἐν τῇ γῆ, τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι, Νικόλαε σοφέ, καὶ κινεῖς πᾶσαν γλῶσσαν, εἰς δόξαν καὶ αἴνεσιν, τοῦ ἐν γῆ σὲ δοξάσαντος· ὃν ἰκέτευε, πάσης ἀνάγκης ῥυσθῆναι, τοὺς τὴν μνήμην σου, πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντας, πατέρων ἐκλόγιον.

Καὶ νῦν... ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου

ἢ τὸ ἀκόλουθον ὅμοιον.

Μαρία ἡ τὰς τρεῖς, ἀνηκούστους ἐνώσεις, ἐνώσασα φρικτῶς, παρθενίαν καὶ τόκον, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, πίστιν τε καὶ πιστεύουσαν, τοῖς ξενίζουσι τούτοις καρδίαν ἀνθρώπου, ἡμᾶς ἔνωσον, τῇ του Υἱοῦ σου ἀγάπῃ καὶ σῶσον πρεσβείαις σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Ἦχος δ'. "Ἐπεφάνη σήμερον"

Ἡ σεπτὴ μετάθεσις, τῶν ἱερῶν σου λειψάνων· ἐορτῆς ὑπόθεσις τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, γέγονε μάκαρ Νικόλαε· ἦν συνελθόντες τιμῶμεν ἐν ἄσμασιν.

Δόξα... ὅμοιον.

Τῶν πιστῶν προϊστάσαι, σκεπῶν φρουρῶν τούτους μάκαρ, καὶ ἐκ πάσης θλίψεως, ἀπολυτρούμενος σαφῶς, Ἱεραρχῶν ὠραιότατον, κλέος καὶ δόξα, Νικόλαε ὅσιε.

Καὶ νῦν... ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου

ἢ τὸ ἀκόλουθον ὅμοιον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοιμε, τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων μὲ λύτρωσαι, καὶ μὴ παρόψη ἢ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Ἦχος δ'. "Ταχύ προκατάλαβε"

Τοῖς μύροις λειψάνων σου, τοῖς μυριπνόοις σοφέ, μυρίζων Νικόλαε τοὺς εὐφημούντας ἡμᾶς, τῶν μύρων σου Ἄγιε, κρήνην μυροβλυτοῦσαν καὶ ναοὺς πιστοῦς δεῖξον, ὅλους μεμυρισμένους, ἀρετῶν Θεῷ μύρῳ Χριστὸν φέροντες ἔνδον, μύρον ἀκένωτον.

Δόξα... ὅμοιον.

Προστάτης θερμότατος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης Νικόλαε, καὶ τῶν αἰρέσεων, διδάγματα ἄθεα, λύων σὺν παρρησίᾳ, καὶ κανῶν ἀνεδείχθης, πᾶσιν ὀρθοδοξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβέων, τῶν ἐφεπομένων σου θείαις, διδασκαλίαις καὶ εἰσηγήσεσι.

Καὶ νῦν... ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου ἢ τὸ ἀκόλουθον ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Πάναγνε κατὰ τῶν δούλων σου.

Εἰς τοὺς Ἀναβαθμούς. Τὸ Ἄ' Ἀντίφωνον τοῦ Δ' Ἦχου.

Προκείμενον: Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡς ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος: Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Πᾶσα Πνοὴ & τὸ Εὐαγγέλιον. Ζῆτει εἰς τὴν ς' Δεκεμβρίου.

Ο Ν' Ψαλμὸς

Δόξα... Ταῖς του Ἱεράρχου πρεσβείαις ἐλέημον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχος: Ἐλεήμων ἐλέησον μὲ ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Β'

Σήμερον ἔαρ διπλοῦν, τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε, τῷ γὰρ αἰσθητῷ ἔαρ· ὡς ἔαρ ἄλλο νοητὸν συνανέτειλλεν ἡ θαυμαστή καὶ παράδοξος μετάθεσις, τῶν λειψάνων τοῦ Ἱεράρχου. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι, τὰ τῶν ἀσμάτων ἀνθη δρεψάμενοι ταῦτα καταρδεύσωμεν λέγοντες. Χαίροις ὁ τῆς ἑώας ἀστήρ, καὶ τῆς δύσεως λαμπτήρ καὶ τῆς οἰκουμένης φωστηραειλαμπεστατος, μὴ ἐλλείπης πρεσβεῦειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Ἄγιε Νικόλαε.

Ὁ Ἱερεύς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου...

Οἱ Χοροί: Κύριε ἐλέησον (Ἰβ')

Κανόνες: Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου ἢ ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου

Καὶ ὁ κανὼν τοῦ Ἁγίου, μετὰ στίχου

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρεσβεῦε ὑπὲρ ἡμῶν

Ὦδὴ ἄ'. Ἦχος Δ'. “Ανοίξω τὸ στόμα μου”.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ἐμπαθοῦς διανοίας μου καὶ λόγον μοι ἔμπνευσον, Μάκαρ Νικόλαε, τῇ δοθείσῃ χάριτι ἐκ Κυρίου· ὅπως τῶν λειψάνων σου μέλψω τὴν εὐρεσιν.

Ὡς ἥλιος μέγιστος, ἐξ οὐρανοῦ ἄκρου ὥρμησας ἑώας Νικόλαε καὶ δύσιν ἔφθασας μετὰ θάνατον τοῖς θαύμασι φωτίζων περιγείων λῆξιν πανεύφημε.

Δόξα Πατρὶ...

Ὡς νίκης ἐπώνυμος, πάντα τὰ πάθη νενίκηκας διὸ μύρω κέχρισαι, ὡς βασιλεὺς τῶν παθῶν παμμακάριστε· ὅθεν κάμε τὰ πάθη νικᾶν ἐνδυνάμωσον θείαις πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τοῦ Λόγου γεννήτριαν καὶ Θεοτόκον κηρύττομεν, Θεὸν γὰρ ἐγέννησας κατὰ ἀλήθειαν γνωρίζομεν, μιὰ ἐν τῇ ὑποστάσει καὶ δύο ἐν φύσει, πάναγνε Δέσποινα.

Ὦδὴ γ'. “Τοὺς σοῦς ὑμνολόγους Θεοτόκε”.

Ἐπέστη Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡμέρα ἐόρτιος σαφῶς ἢ τῶν σεπτῶν λειψάνων σου, μετάθεσις Νικόλαε· διὸ πιστῶν τὸ πλήρωμα, σὲ συνελθόντες γεραίρωμεν.

Ἴδου σοὶ καὶ δεύτερον ἐφάνη λαὸς τοῦ Κυρίου ὁ θερμὸς προστάτης σου Νικόλαος, εὐωδιάζων μύροις σέ, οἱ Παραδείσου εὐπνοῖαν ποθοῦντες δεῦτε ὀσφράνθητε.

Δόξα Πατρὶ...

Ψαλμοῖς τε καὶ ὕμνοις σου γεραίρει, λειψάνων τὴν ἀνακομιδὴν Νικόλαε μακάριε, ἑῶα καὶ ἐσπέριος, τὴν μὲν γὰρ ζῶν ἐδόξασας, τὴν δὲ θανῶν εὐεργέτησας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀπείρανδρε κόρη Παναγία, Θεὸς μὲν τὸ βρέφος σοῦ ἐστι, σὺ δὲ Παρθένος ἔμεινας καὶ μετὰ γέννησιν, πάλιν τε. Τὶ μείζον τοῦτο ἕτερον, ἢ κτίσις τεθέαται;

Καθίσματα

Ἦχος πλ. Δ'. “Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον”

Τῶν λειψάνων σου θήκη ἢ ἱερά, ἱατρεῖον ἐδείχθη πνευματικόν, ὕδωρ τὸ νεκρέγερτον, ἀμβροσίας καὶ νέκταρος, τὸ μέλι τὸ ἐκ πέτρας ῥυέν τὸ

οὐράνιον, μάννα ἢ κολυμβήθρα, τὰ μύρα τοῦ Σιλωὰμ ἢ κρήνη τῆς καρίας ἀκούσας, τὸ φρέαρ ζῶντος ὕδατος, ἐκ Λιβάνου προορρέοντος, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, χάρισαι ἡμῖν τοῦ Χριστοῦ· Ἱεράρχα τούτων τῆς ποιότητος, τοῖς εὐφημούσι λειψάνων, τῶν σῶν τὴν μετάθεσιν.

Δόξα... Καὶ νῦν... ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου

Ὡδή δ' . “Τὴν ανεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν”.

Νόμοι καταλύονται οἱ φυσικοί, ἐπὶ σοὶ παμμάκαρ Νικόλαε, τὸ σὸν γὰρ σῶμα κρεῖττον φαίνεται, φθοράς, θαύματα ἐργαζόμενον, καὶ ὁσμὴν ἐκπέμπον οὐράνιον.

Ὡς φιλοστοργώτατος πάντων Πατὴρ τῶν πιστῶν, Νικόλαε γέγονας, οὓς γὰρ ἰλέοις ἐν τῷ βίῳ περιών· τούτους καὶ μετὰ θάνατον, εὐποιών, οὐ τοῖς θαύμασι. Νέα ὥσπερ, ἀλλὰ ὅσα Ἰωσήφ.

Δόξα Πατρί...

Νέα ὥσπερ ἄλλα ὅσα Ἰωσήφ, ιερεῖς καὶ κληρὸς σῶν λειψάνων ἐκ τῆς Λυκίας μετεκόμισαν πιστῶς, εἰς Ἰταλίαν ἄπειρα θαύματα αὐτοῖς ἐργαζόμενον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὺ μου ἀποκάθαρον ρύπον ψυχῆς, ὕλων τῶν παθῶν μου κατάφλεξον, ἀνθρακας Θείου ὡς πυράγρα μυστική, ἵνα νοῖ ἄϋλω σέ, ἀνυμνολογῶ τὴν πανύμνητον.

Ὡδή ε' . “Ἐξέστη τὰ σύμπαντα”.

Ὁ μέγιστος πρόμαχος, Χριστιανῶν Νικόλαος· πάντας συγκαλεῖ τοὺς φιλεόρτους· πανηγυρίσαι τὴν τῶν λειψάνων αὐτοῦ, ἔνδοξον καὶ θεῖαν ὑπ' αὐτῶν, ἦνπερ ὁ Χριστῶννυμος λαὸς τῆς Πάρου ἐκρότησεν.

Ὑπόθεν ἐπίβλεψον τοὺς δούλους σοῦ Νικόλαε· ἡμᾶς τοὺς ἐκ πόθου εὐφημοῦντας Θείων λειψάνων σου τὴν μετάθεσιν· καὶ τὸν τῶν πταισμάτων ἰλασμόν, αἴτησαι δεόμεθα ταῖς θερμαῖς σοῦ δεήσεσι.

Δόξα Πατρί...

Τῶν μύρων τὰ ρεύματα, ὡς ἐξ Ἑδὲμ πηγάζοντα τοῦ θαυματοβρύτου σου λειψάνου, ἅπαν ποτίζει τῆς γῆς τὸ πρόσωπον· καὶ εὐωδιάζει τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶς τιμώντων σέ Ἱεράρχα Νικόλαε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ σύλληψις ἄσπορος, ἡ γέννησις ἀλόχευτος, ἡ κυοφορία ἀνωτέρα κόπου καὶ βάρους γέγονε Πάναγνε· ὦ τεραστίων τῶν καινῶν. Ποῖος ἀγγέλων τε καὶ βροτῶν οὐκ ἐξίστατε.

Ὡδὴ ς'. "Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον".

Νοῖ σου μάκαρ Νικόλαε, ἐν πόλει συνεφραίνονται τάγματα θείων δυνάμεων, ἡμεῖς δὲ οἱ δέσμοι σαρκός, ἐν γῆ σῶμά σου ἔχοντες ἀγαλλώμεθα.

Ἀγίου Πνεύματος γέγονας, τερπνὸν κατοικητήριον Ἄγιε, ψυχὴ καὶ σῶματι, καὶ μαρτυρεῖ τὸ λεγόμενον τὸ ἐκ τοῦ σου λειψάνου, μύρα πηγάζοντα.

Δόξα Πατρὶ...

Ναὼ καινῶ κατατίθεται τὸ σῶμά σου παμμάκαρ Νικόλαε, ὃν σοὶ ἀνήγειρε πόλις Πάρου λαμπρότατον, τὸ πλῆθος θεωροῦσα τῶν θαυμασίων σοῦ.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκπλήττει Πάναγνε Δέσποινα, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων διάνοιαν, τὸ ξένον θαῦμά σου, σὺ γὰρ τὸν κτίστην καὶ Κύριον, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ξένον ἐγέννησας.

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'. "Ἡ Παρθένος σήμερον".

Τὴν ἑῶαν ἠῦφρανας, ἐν τῇ ζωῇ σου παμμάκαρ καὶ τὴν δύσιν ἠῦγασας, τοῖς ἱεροῖς σοῦ λειψάνοις, ἅπασαν τὴν οἰκουμένην περιλαμβάνεις θαύμασι καὶ ταχυδρόμοις ἐπιστασίαις, διὰ τοῦτο συνελθόντες, Σὲ εὐφημοῦμεν, πάτερ Νικόλαε.

Οἶκος

Πολλοῖς καὶ ποικίλλοις χαρίσμασιν, ἐκόσμησε σὲ ὁ Κύριος Ἱεράρχα παμμέγιστε, καὶ ἐν γῆ καὶ ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐν τῇ ζωῇ καὶ ἐν τῷ θανάτῳ, καὶ μετὰ θάνατον, δι' ὀπτασίας φρικτῆς. Ἀπὸ τῆς Λυκίας, ἐπὶ τὴν Πάρου, τὰ σὰ λείψανα μεταθέμενος καὶ κρήνην μύρων αὐτὰ ἀναδείξας, θαύματά τε μύρια, δι' αὐτῶν ἀπεργασάμενος, τοῖς σὲ προσκαλουμένοις ἐκ πίστεως, διὰ τοῦτο συνελθόντες Σὲ εὐφημοῦμεν πάτερ Νικόλαε.

Συναξάριον

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς καὶ μετακομιδῆς τοῦ ἱεροῦ λειψάνου, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Πυκίας τοῦ θαυματουργοῦ, εἰς Πάρου.

Στίχος: Φάνας ο νεκρούς σου θεόφρον την Έω

Ἐφανερον αὐθις καὶ δύοσιν τεραστίοις.

Νικόλαος, εικοστή εισηλήθεν, ἀστὺ Πάροιο.

Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ ἐπὶ Πατριάρχου Κων/πόλεως Νικολάου, ἐν ἔτει ἀπα' (1081), ἐγένετο καταδρομὴ τῶν Ἰσμηλιτῶν ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν τῆς Ρώμης.

Ὅθεν εἰς διαφόρους τόπους καὶ πολιτείας τρέχοντες οἱ μισροὶ καὶ ἀκάθαρτοι Ἀγαρηνοί, τοὺς μὲν Χριστιανούς ἠχμαλώττεον καὶ ἐθανάτωνον ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας ὄμου, τὰς δὲ πολιτείας καὶ κάστρα ἐρήμωναν. Τότε λοιπὸν ἐρήμωσαν καὶ τὰ Μύρα τῆς Λυκίας, ὅπου εὐρίσκετο τὸ λείψανον τοῦ μεγάλου καὶ θαυματουργοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ὡστόσο οὐκ ἐπέπραξαν τὴν Μητρόπολιν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ὅπου εὐρίσκετο τὸ σεπτὸ λείψανον τοῦ Ἁγίου, διὰ τοῦτο ἠδύοκῆσεν ὁ Θεὸς νὰ γίνῃ ἡ ἀνακομιδὴ καὶ ἡ μετακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου εἰς τὴν πολυάνθρωπον πόλιν τῆς Ἰταλίας Μπάρι, (ἐλληνιστὶ Βουάριον).

Δύο ἦτο οἱ λόγοι τῆς μετακομιδῆς τοῦ ἱεροῦ λειψάνου, πρῶτον διὰ νὰ μὴ μενοῦν τὰ λείψανα τοῦ Ἁγίου ἄτιμα καὶ ἄδοξα καὶ δεύτερον διὰ νὰ ἀπολαύσει καὶ ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία τὴν εὐλογία τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ λειψάνου τοῦ.

Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου ἐγένετο μὲ τὸν τοιοῦτον θαυμαστὸν τρόπον: εἰς εὐλαβῆ ἱερέα τῆς προρρηθείσης πόλεως τῆς Ἰταλίας, ἐφάνη εἰς τὸν ὕπνον τοῦ ὁ Ἅγιος καὶ τοῦ εἶπε νὰ ὑπάγῃ ὄμου μὲ τὸν κληρὸν τῆς πόλεως εἰς τὰ Μύρα, καὶ λαμβάνοντας ἀπ' ἐκεῖ τὰ λείψανα τοῦ Ἁγίου, ὁ ἱερεὺς νὰ τὰ φέρῃ εἰς τὴν Πάρον, ὁ δὲ ἱερεὺς ὁμολόγησεν τὴν ὀπτασίαν εἰς τοὺς λοιποὺς κληρικοὺς τῆς πόλεως, οἱ ὅποιοι ἐχάρησαν σφοδρά.

Ὅθεν ἠτοιμάσαν τρία κάτεργα, καὶ ἀπέστειλλον ἀνθρώπους ἀρκετούς, ἱερεῖς τε καὶ διακόνους, ἵνα φέρουν τὸ ἅγιον λείψανον. Εἰς τοὺς λιμένας, λοιπὸν, τῆς Λυκίας ἔλαβον ἄρματα μετ' αὐτῶν, φοβούμενοι μὴν ἐμποδιστοῦν ὑπὸ τίνων. Ἐνταῦθα, εὐρόντες τέσσαρας μοναχοὺς ἠρώτησάν που εὐρίσκεται ὁ τάφος τοῦ ἁγίου, διὰ νὰ τὸν προσκηύσουν. Οἱ τοιοῦτοι μοναχοὶ ὑπέδειξαν εἰς αὐτοὺς τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου, ὃς εὐρίσκετο εἰς τὸ θεμέλιον τοῦ Ναοῦ. Σκάψαντες δὲ τοῦτον, εὗρον τὴν λάρνακα τοῦ Ἁγίου λειψάνου καὶ ἤνοιξαν αὐτόν. Ὡ τοῦ θαύματος, αὐθις ἐξῆλθε εὐωδέστατον μύρον, ἐκ τοῦ τάφου καὶ ἀνέβλυζε καὶ ἐλάμβανον αὐτὸ εἰς τὰ κάτεργα, μετὰ τοῦ λειψάνου καὶ ἀνεχώρησαν ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἔφθασαν εἰς τὴν πολιτείαν τοὺς.

Τότε οἱ κάτοικοι τῆς Πάρου, ὑποδέχθησαν μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιαμάτων καὶ ὕμνων τὸ ἅγιον λείψανον καὶ τὸ ἀπέθεσαν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προδρόμου, ὅστις εὐρίσκεται παρὰ τὴν θάλατταν. Πάμπολλα δὲ θαύματα ἐγένοντο ἀπὸ τὸ λείψανον τοῦ Ἁγίου. Τυφλοὶ, χωλοὶ, κωφοὶ, δαιμονιζόμενοι καὶ ἄλλοι ἀσθενεῖς, ἐθεραπεύθησαν εὐθις, ὅταν ἤγγιζον μετὰ πίστεως τὸ λείψανον τοῦ Ἁγίου.

Μετὰ τρεῖς χρόνους μετέθεσαν τὸ λείψανον, ἀπὸ τὸν Ναὸν τοῦ Προδρόμου εἰς τὸν νεόκτιστον Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ ἔβαλαν τοιοῦτο εἰς νέαν ἀργυρᾶν λάρνακα. Ὅθεν λοιπὸν ἀπὸ τότε ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια νὰ ἐορτάζεται ἡ ἀνακομιδὴ καὶ μετακομιδὴ τοῦ λειψάνου, κατὰ τὴν τοιαύτην ἡμέραν.

Ἐπιπλέον κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τὸ λείψανον τοῦ Ἀγίουαπο τῆς ἀρχῆς τῆς Θ. Λειτουργίας, ἀνέβλυζε μύρον ἐκ τοὺς πόδας τοῦ Ἁγίου, οὐχὶ ἀπὸ τῶν δακτύλων ἀλλὰ ἀπὸ τὰς πτέρνας. Ἦτο τόσο μεγάλη ἡ ποσότης, ὥστε ἐφαίνετο ὡσάν νὰ τρέχουν δύο βρύσες. Διὰ τοῦτο ἔβαλον δύο μεγάλα δοχεῖα καὶ κάδους καὶ ἕως ὅτου νὰ τελειώσῃ ἡ Θ. Λειτουργία (ἥτις ἐγένετο μὲ ἀργότητα, διὰ νὰ τρέξει περισσότερον μύρον), ἐγεμίζοντο τὰ δοχεῖα ἐκεῖνα. Ὅταν δὲ ἐτελείωνε ἡ Θ. Λειτουργία τότε καὶ τὸ μύρον ἐστέκετο καὶ δὲν ἔτρεχεν.

Ἐκεῖνο τὸ μύρον ἐμοιράζετο εἰς ὅλην τὴν Ἰταλίαν καὶ εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἰταλίας καὶ δι' αὐτοῦ ἐγένοντο πολλὰ θαύματα καὶ διάφοροι ἀσθένειαι ἰατρεύοντο, εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ εἰς τιμὴν τοῦ Ἁγίου. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Στίχοι: Ἀκέστορι τμηθέντι τῷ Θαλλελαίῳ.

Θεὸς βοτάνην πρὸς λύσιν πέμπει πάθους.

Εἰκοστὴ Θαλλέλαιος τὴν κεφαλὴν ἀπεκάρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀσηλά, ὅστις ἐν ποταμῷ ῥιφείς, τελειούται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ τρεῖς ὅσοι καὶ θεοφόροι πατέρες ἡμῶν Νικητάς, Ἰωάννης καὶ Ἰωσήφ, οἱ κτίτορες τῆς ἐν Χίῳ Ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς Νέας Μονῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνακομιδὴ καὶ μετακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Θαλάσσιος ἐν εἰρήνῃ τελειούται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Μάρκος ὁ ἐρημίτης ἐν εἰρήνῃ τελειούται.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. "Οὐκ ἐλάτρευσαν"

Ὑποπίπτουσι λειψάνων, τοῖς τιμίαις σοῦ ὀσίων τάγματα, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες, λαοὶ καὶ πᾶσαι φυλαί, ἀσπαζόμενοι μετὰ ζεούσης πίστεως καὶ σὺν φόβῳ προσκυνοῦντες.

Ῥυσαὶ πάσης ἐπηρείας τε καὶ θλίψεως, πάτερ Νικόλαε, τοὺς εὐφημοῦντας πιστῶς, τῶν Θείων λειψάνων σου σεπτὴν ὑπάντησιν καὶ ἐξάρπασον ἐχθρῶν κακώσεως ὄρατῶν καὶ ἀοράτων.

Δόξα Πατρὶ...

Ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ ἡ μετάθεσις σεπτῶν λειψάνων σου, ὡς ἔαρ χαροποιόν, θαύμασιν ὡς ἄνθεσιν εὐωδιάζουσα κτίσιν ἄπασαν καὶ μύροις ἰλαρύνουσα, τοὺς πιστῶς αὐτὴν τιμῶντας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σωματώσασα τὸν λόγον τὸν Ἀσώματον, κόρη Θεόνυμφε, τοὺς ἐνσωμάτους βροτούς, ἀσωμάτους ἔδειξας ἀγγέλους ψάλλοντας, Ὑπερούμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ὡδὴ ἦ'. "Παῖδας εὐαγεῖς".

Ἴνα μετὰ πόθου ἐκτελῶμεν, ἀγίων λειψάνων σου ἄφεισιν, πάνσοφε Νικόλαε, πάσης παραπτώσεως, καὶ ψυχικοῦ ἐκλύτρωσαι Ἄγιε, κολάσεως ἡμᾶς ἀπαλλάττων. Ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην θερμαῖς σου ἱκεσίαις.

Νέμοις τοῖς ἐν πίστει εὐφημοῦσι, σκήνους σεβασμίου σου μετάθεσιν Ἄγιε Νικόλαε, χάριν τε καὶ ἔλεος, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν καὶ βίον ἄμεμπτον, δεήσεσι ταῖς σαῖς Ἱεράρχα καὶ μετὰ τὸ τέλος τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης.

Δόξα Πατρί...

Σῶον ἐκ τοῦ μνήματος πρόηλθε, τὸ σῶμά σου τὸ πανάγιον Νικόλαε, ὅλον χαριέστατον, ὅλον ἱερώτατον, κροκοβαφές λαμπρότατον, μύροις διάβραχον, ἐκπέμπων γλυκερὰν εὐωδίαν, καθ' ἅπερ ῥεῖθρα, τὰ θαύματα πηγάζων.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τοῖς πᾶσιν ἀνέκφαντος ὁ πάλαι ἐκ σου ἐπεφάνη παναμώμητε, τοῖς βροτοῖς δι' ἄφατον ἔλεος ὡς ἄνθρωπος, ἐν τῇ ἐκφάσει, δ' ἔμεινε καὶ μετ' ἐκφασιν, ὡς ἦν πρὸ τῆς ἐκφάνσεως πάλιν, οἷα Θεὸς μένων, ἀνέκφραστος τοῖς οὐσιν.

Ὡδὴ θ'. "Ἄπας γηγενῆς".

Ἐχει μὲν ἡ σὴ ψυχὴ οἰκητήριον, τὰ ὑπερκόσμια πάνσοφε σκηνώματα, τὸ θεῖον δὲ σου σῶμα Νικόλαε, περιφανῆ καὶ μέγιστον Ναὸν ἐπλούτησεν, ὃν ἡ πόλις Πάρου ἀνήγηρεν εἰς μακρὰν ἀμοιβὴν τῶν θαυμάτων σου.

Φῶς τὸ τριλαμπὲς ἀμέσως θεόμενος, πάτερ Νικόλαε, καὶ Θεὸς γενόμενος ταῖς πηγάζουσais ἐκεῖθεν λάμπησι, τὸν νοῦν ἡμῶν καταύγασον, τὸν ἐν τοῖς πάθεσι σκοτισθέντα, καὶ μετόχους ποιήσον, τῆς μερίδος τῆς σῆς ἱερώτατε.

Δόξα Πατρί...

Ὡσπερ βρεφικὰ ψελλίσματα πρόσδεξαι, τὸν ὕμνον Ἄγιε, ὃν προσενηνόχαμεν, τῇ μεταθέσει σεπτῶν λειψάνων σου, καὶ ἀμοιβὴν αἰτούμεθα ταῖς ἱκεσίαις σου, ὑπὲρ πάντων ὧν περ ἐξημάρτομεν, ἐν βίῳ καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἵψος οὐρανοῦ καὶ γῆς βάρος ἄπειρον, τίς ἐρμηνεύσει Κόρη ἀειπάρθενε, οὕτως τὸ ὕψος τοῦ μυστηρίου σου, πῶς νοῦς μικρὸς δυνησεται,

καὶ περιπεζίος ἐρμηνεύσει, βάρος τε τὸ ἄπειρον, τῆς σῆς ἀσπόρου λοχείας σου Πάναγνε.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Ἦχος Β'. "Ἐυναίκες ἀκουτίσθητε".

Ἡ πόλις Πάρου σήμερον ἀγάλλεται κατέχουσα, τὸ λείψανόν σου τὸ θεῖον Νικόλαε Ἱεράρχα, καὶ σὺν αὐτῇ δὲ ἅπασα ἡ οἰκουμένη χαίρουσα. Πανηγυρίζει ἄσμασι, τὴν φωτοφόρον ἡμέραν τῆς μεταθέσεως τούτου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου ἢ ἐκτὸς Πεντηκοσταρίου τὸ ἀκόλουθον

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη ἐν ᾧ Πατὴρ εὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσεν, καὶ πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια.

Ἦχος Α'. "Ἐων οὐρανίων ταγμάτων".

Στίχος: Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἐὼν φιλεόρτων τὰ πλήθη, δεῦτε συνδράμωμεν, τῇ μνήμῃ τοῦ ἐνδόξου καὶ σεπτοῦ Νικολάου, οὗτος γὰρ καὶ αὐθις πάντας ἡμᾶς συνεκάλεσε σήμερον, πανηγυρίσαι λειψάνων αὐτοῦ σεπτῶν, τὴν πανίερον μετάθεσιν.

Στίχος: Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἐκ τῆς Ἐώας ἀνεσχεν ὁ λαμπρὸς ἥλιος, φωτίζει πᾶσαν κτίσιν, ἀλλὰ φθάσας τὴν Δύσιν, κρύπτει τὰς ἀκτῖνας, σὺ δὲ Χριστοῦ, ἱεράρχα Νικόλαε, καὶ τὴν Ἐῶαν ἐφώτισας ἔτι ζῶν καὶ τὴν Δύσιν τοῖς λειψάνοις σου.

Στίχος: Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τὸ πανσεβάσμιον σῶμα ἰδοὺ προτίθεται, τοῦ θεοῦ Νικολάου, δεῦτε ἅπαντες πίστει, προσπέσωμεν καὶ τούτῳ φόβῳ ὅμου, καὶ χαρὰ προσκυνήσωμεν, καταμυρίζοντες σώματα καὶ ψυχὰς, τοῖς τῶν μύρων αὐτοῦ ῥεύμασι.

Στίχος: Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἡσαΐου πληροῦται σήμερον λόγιον, καὶ γὰρ χωλοὶ πηδῶσιν, ὥσπερ ἔλαφοι Πάτερ, γλῶσσα μογγιλάλων ὡς ἀληθῶς, τρανὴ γίνεται σήμερον, καὶ πᾶσα νόσος σκεδάννυται ὡς καπνός, τῇ προσψαύσῃ τῶν λειψάνων σου.

Δόξα Πατρί... Ἦχος πλ. Β'

Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, σὺ καὶ τὸ δοθὲν σοὶ τάλαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθούσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἠνέωκται, εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρεσβεῦε ὑπὲρ ἡμῶν Ἁγίε Νικόλαε.

Εἰ βούλει ψάλλε τὸ ἀκόλουθο

Ἦχος πλ. Α'

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, σκιρτήσωμεν ἐόρτια, καὶ χορεύσωμεν ἀγαλλόμενοι, τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει τοῦ Θεοφόρου Πατρός. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν δι' ὄνειρου φρικτῆς ἐπιστασίας, βασιλέα πείθοντα, ἀναιτίους κρατουμένους τρεῖς, ἀπολύσαι στρατηλάτας, ἀνυμνεῖτωσαν. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὸν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὁμόζηλον ποιμένα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. Οἱ ἐν νόσοις τὸν ἰατρὸν· οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ῥύστην· οἱ ἀμαρτωλοὶ τὸν προστάτην· οἱ πένητες τὸν θησαυρὸν· οἱ ἐν θλίψεσι τὴν παραμυθίαν· τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι· οἱ ἐν θαλάσῃ τὸν κυβερνήτην· οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα, μέγιστον Ἱεράρχην, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν Πανάγιε Νικόλαε, πρόφθασον ἔξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης καὶ σῶσον τὴν ποιμνὴν σου ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν... ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου

ἢ ἐκτὸς Πεντηκοσταρίου τὸ ἀκόλουθον Θεοτοκίον

Θεοτόκε σὺ εἰ ἄμπελος ἢ ἀληθινή, ἢ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἰκετεύομεν, πρεσβεῦε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν

Τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου γ' καὶ ς' Ὠδῆ.

Εἰ βούλει τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα ἢ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀποστολικὸ καὶ Εὐαγγελικὸ Ἀνάγνωσμα,

ζῆτει ἀμφοτέρω εἰς τὴν ς' Δεκεμβρίου.

Κοινωνικόν: “Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούια.

Μεγαλυνάριον.

Ἐχει το σον πνεῦμα ο ουρανός, σώμα δε το θεῖον, Ἰταλία η θαυμαστη, ὅπερ κατετέθη, βλύζον ἀφθονα μύρα, και θαύματα πηγάζον, Πάτερ Νικόλαε.

Καὶ Απόλυσις

Ἀντεγράφη παρ' ἐμοῦ, τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Γεωργίου, τουπίκην Γεροκόμου τὴν 26ην Μαΐου 2009, ἐκ τῆς φυλλάδος ἣν ἀντιγράψας ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Νικόλαος Δ. Κίτσος ἐν Ἄρτῃ τὴν 18ην Μαΐου 1985, ἐν τῷ ἱερῷ Ναῶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.